WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

het nieuwe
PIPO-AVONTUUR BEGINT!

Nr. 27 4 JULI 1964

BESTE DAGOBERT

HARTELIJK dank voor je brief en de goeie raad. Maar het zal je waarschijnlijk erg spijten dat ik hem niet ter harte ge nemen. Beste brave Dagobert, meen je nu heus dat geld alleen iemand gelukkig kan maken? En waarom loop je dan vaak met een gezicht als een onweerswolk door je kantoor te ijsberen? Omdat je zorgen hebt, ja. Omdat je bang bent dat er misschien een keer iets mis zal gaan, waardoor je geldvoorraad niet verder aangevuld zal worden. En noem je dat een gelukkig leven? Laat me niet lachen. Nee, voor mij bestaat er niets heerlijkers dan studeren en dan anderen je kennis bij te brengen. En daar hoef ik geen geld voor te hebben. Voor de manier waarop jij leeft, kan ik echt geen bewondering opbrengen. Je pot alles op, elleen het hoognodige koop je en als iemand in nood zit en geld nodig heeft, dan zul jij hem zeker niet bijspringen. Je bent een gierigaard. Je hebt niets voor een ander over. Je hebt alleen maar het idee dat je een hoop geld hebt, maar je doet er niets mee. Wat heb je nou aan geld, als je het almaar oppot? Jij begrijpt mij niet, maar ik begrijp jou nog veel minder, eerlijk gezegd. En dat zal altijd wel zo blijven. We zijn allebei niet piepjong meer en we hebben ons hele leven al geleefd zoals we nu leven, en daarom lijkt het mij het beste om het zo maar te houden ook. Laten we maar niet meer proberen om elkaar te overtuigen en ieder op onze eigen manier gelukkig blijven. Vind je dat een goed idee? En nu ik je toch schrijf, wil ik je vragen of je mij, als een goed vriend zoals je zelf beweert, / 50 wilt lenen om een nieuw boek te kopen. Zodra ik het geld voor mijn nieuwe boek gevangen heb, krijg je het bedrag terug. Moet je de cent rente er ook nog van hebben? (Hihi!) Tot ziens maar weer an neem nog een duik!

OTTO

ONS ZIEKENLIJSTJE

HARRIETTE STOPPELENBURG is 13 jaar en zij is al heel lang ziek. Zij zou graag wat post krijgen. Haar adres is: Blaarthemseweg 41, Eindhoven.

JAN SCHAKEL is 11 jaar en hij moet nog een poosje in het senatorium blijven. Denken jullie eens aan hem? Zijn adres is: Emmapaviljoen, San. Zonnegloren, Soest.

JAN ALBERT BEUMER is 12 jaar en hij is heel vaak geopereerd aan zijn been. Sturen jullie hem eens een kaart? Zijn adres is: Prins Mauritslaan 45, Voorschoten.

LINIE MUNSTERMAN is 7 jaar en zij is al bijna een jaar ziek. Zij zou dolgraag kaarten van jullie krijgen. Haar adres is: Meppelerweg 111, Steenwijk.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 27

Deze week hebben we een puzzel speciaal voor de liefhebbers van aardrijkskunde:
van links naar rechts invullen: 1. hoofdstad van Frankrijk; 2. hoofdstad van de provincie Drente; 3. bekend gebergte in midden-Europa; 4. rivier waaraan een belangrijke havenstad in Zuid-Holland zijn naem te danken heeft; 5. plaats in de provincie Utrecht waar de Duitse keizer lange tijd heeft gewoond.
Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de linkse kolom van boven naar beneden de naam van een dier. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 9 juli 1964 aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart te vermelden en zet linksboven op de adreszijde „Oplossing 27". Veel succes!

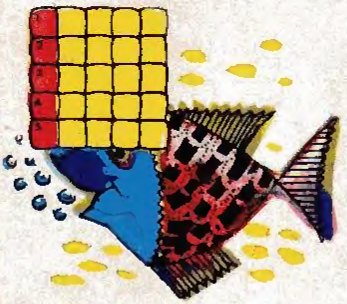

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANNET SCHOONHEIM, AMSTELVEEN. Hoe is het met je hond, Annet? Hij is zeker al aardig gegroeid, hè? Je zult nu wel weer helemaal beter zijn, denk ik. Je hebt nog wel even moeten wachten, hè, voor je in de Brievenbus kwam!
CORINNE VRIEZEN, NAARDEN. Als jij nog maar twee jaar op een Nederlandse school zit, vind ik dat je heel goed Nederlands schrijft. Ik heb geen enkele fout kunnen ontdekken. Vind je het leuk om voorgoed hier te blijven?
HANNIE SCHOEMAKER, EDE. Je, vaders zitten meestal het eerst met hun neus in de **Oonald Ouck.** Ik zou dat plakboek van jou weleens willen zien, Hannie. Het zal er vast erg leuk uitzien. Van alle Duckfiguren de hartelijke groeten.
MARTIJN DIESVELD, AMSTERDAM. Sjonge, wat chic, zeg, eigen briefpapier! Ben je er erg zuinig mee? Hoe gaat het met Dino? Wat een leuke naam is dat, zeg! Hoe ben je daar aan gekomen? Hoe is het met je vinger? Doet hij nog zeer?
Jullie mogen me net zo vaak schrijven als je wilt, jongens en meisjes. Maar vergeten jullie niet je naam en adres duidelijk op de achterkant van de enveiop te zetten? En ook niet in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Dag! Mijn adres is: postbus 792, Amsterdam.

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 20 zijn:
Horloge: Jaap Krook, Uranusstraat 23, **IJmuiden.**
Weefdoos: Bernadette v. Rooyen, Lamérislaan 15, **Utrecht.**
Badminton-spel: Kinderen P. Kist, **Hoorn;** Marjan en Suzan Vries, **Baflo;** Gonnie Janssen, **Belfeld (L.);** Dick v. Riemsdijk, **Rotterdam;** Tineke Druif, **Amsterdam;** Henk Bergsma, **Bodegraven;** Maaike Hoomans, **IJlst;** Manfred Kalf, **Epe;** Ankie Huisman, **Den Burg;** Ruwe de Jong, **Frieschepalen.**
Bal: Bettie Brouwer, **Haarlem;** Reinier Pietto, **Oen Haag;** Toincke Kappelhof, **Rijen;** Jos v. Maarseveen, **De Bilt;** Veena Adhin, **Nijmegen;** Mario Berolo, Wilrijk, **Antwerpen;** Line v. Moergestel, **Puttershoek;** Henk Lodewijks, **Hilversum;** Klaske Tiekstra, **Maasbracht;** Henk Nieuwland, **Leidschendam;** Lientje Bartelds, **Deventer;** Jaap Schipper, **Rockanje;** Jac. Wouters, **Etten;** Ine Willemsen, **Axel;** Rudy Pepermans, **Rotterdam** (Belg.); Marianne Zeldenthuis, **Uithoorn;** Hans v. d. Berg, **Austerlitz;** Netty Elema, **Marum;** Jaap Buis, **Den Helder;** Gerrie Boelens, **Eindhoven.**

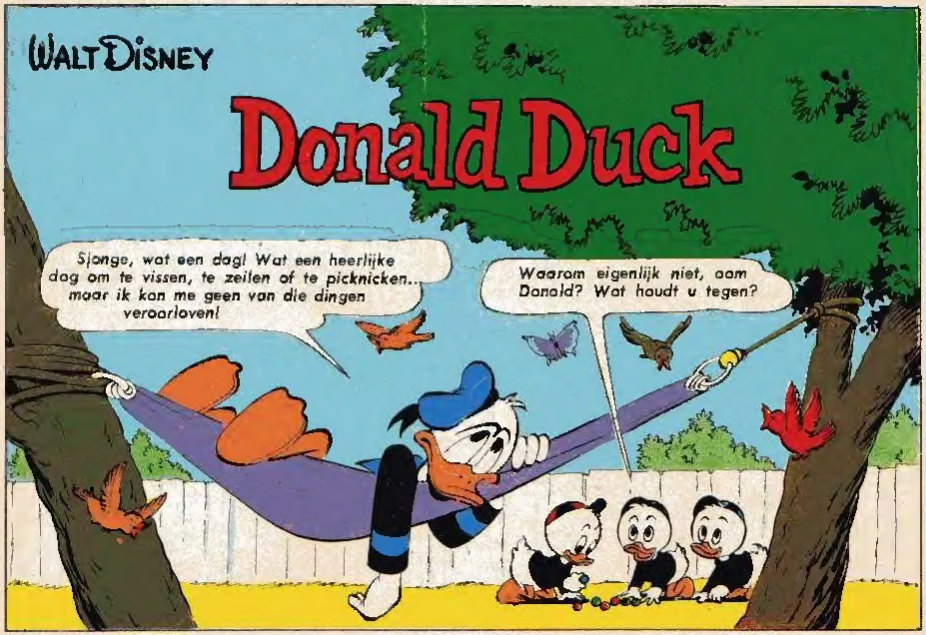
WALT DISNEY
Donald Duck
Sjonge, wat een dag! Wat een heerlijke dag om te vissen, te zeilen of te picknicken.. maar ik kan me geen van die dingen veroorloven!
Waarom eigenlijk niet, oom Donald? Wat houdt u tegen?

Mijn portemonnee, jongens! Ik ben platzak en ik krijg pas volgende maand salaris!
U kunt altijd nog gaan wandelen, oom Donald... de natuur in!

[Kreun!] Er zal niets anders opzitten! Maar ik wacht eerst tot de postbode geweest is! Misschien brengt hij goed nieuws!
Dat er een erfenis van een onbekend familielid op u ligt te wachten?

Hij kan net zo goed slecht nieuws brengen! Ik zou maar gaan wandelen nu u er nog geen weet van hebt!
Door heb je de postbode al! Hij stopt twee brieven in onze brievenbus!

Eén van de brieven is voor ons! Hij komt van de jonge woudlopers!
De andere is... ik durf hem haast niet te openen!

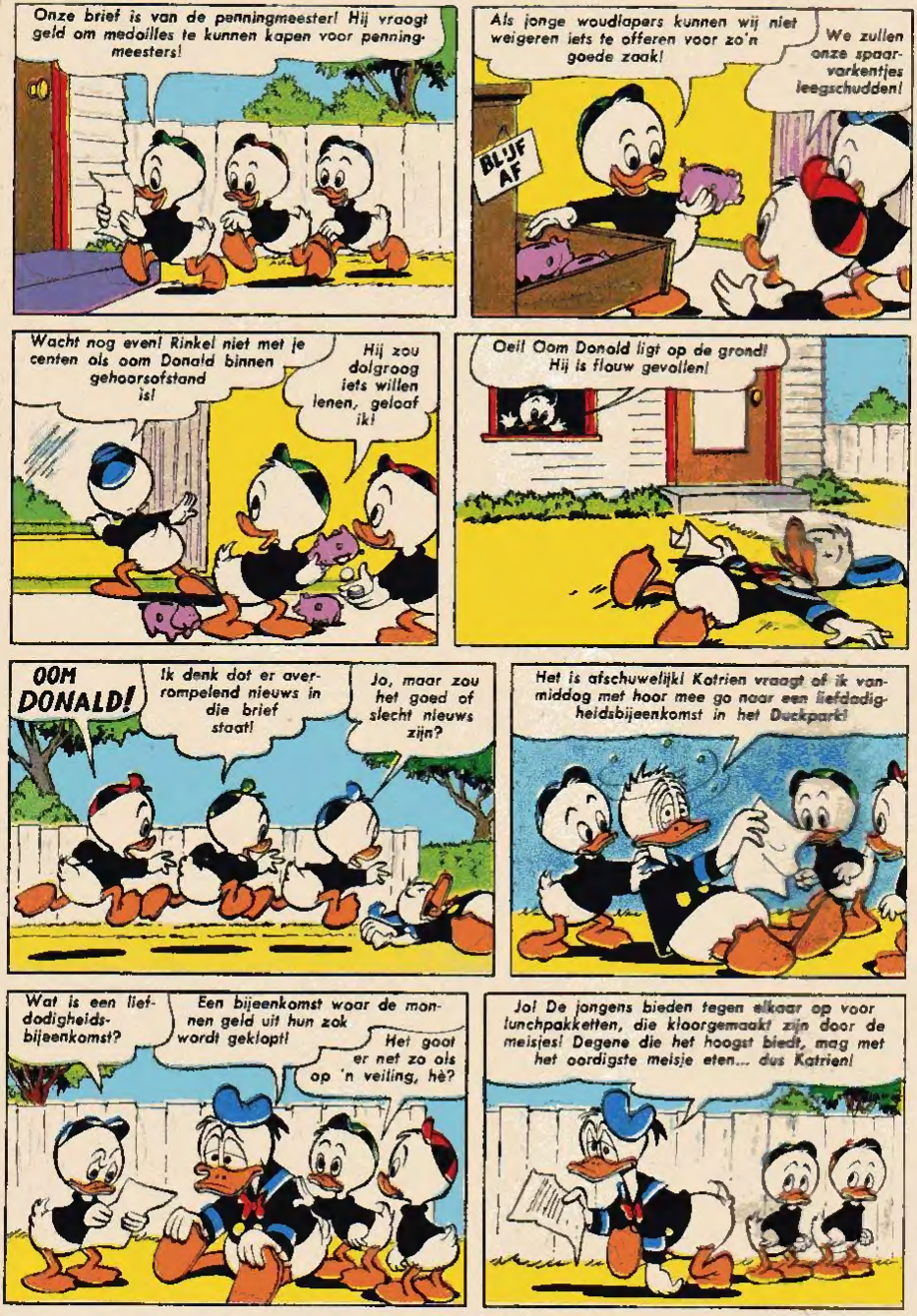
Onze brief is van de penningmeester! Hij vraagt geld om medailles te kunnen kopen voor penningmeesters!
Als jonge woudlopers kunnen wij niet weigeren iets te offeren voor zo'n goede zaak!
We zullen onze spaarvarkentjes leegschudden!
BLIJF AF
Wacht nog even! Rinkel niet met je centen als oom Donald binnen gehoorsofstand is!
Hij zou dolgroog iets willen lenen, geloof ik!
Oei! Oom Donald ligt op de grond! Hij is flauw gevallen!
OOM DONALD!
Ik denk dat er averrompelend nieuws in die brief staat!
Jo, maar zou het goed of slecht nieuws zijn?
Het is afschuwelijk! Katrien vraagt of ik vanmiddag met hoor mee go naar een liefdadigheidsbijeenkomst in het Duckpark!
Wat is een liefdadigheidsbijeenkomst?
Een bijeenkomst waar de mannen geld uit hun zak wordt geklopt!
Het gaat er net zo als op 'n veiling, hè?
Jo! De jongens bieden tegen elkaar op voor lunchpakketten, die kloorgemaakt zijn door de meisjes! Degene die het hoogst biedt, mag met het oordigste meisje eten... dus Katrien!

Ik dacht eigenlijk dat u niet zou wachten tot de postbode kwom!
Kunt u haar niet opbellen en zeggen dat u het druk hebt?

Dat zou niet helpen! Zie je die letters onder aan het briefje staan? D.I.G.U — D.I.E.B.
Ja! Waar zijn ze een afkorting van, oom Donald?
BLEH-BLEH

Dat zal ik jullie vertellen: Dit Is Geen Uitnadiging — Dit Is Een Bevel!
(Slikt) U zit er aan vast!

Liefdadigheidsbijeenkomsten kosten me minstens vier gulden! Ik weet dat jullie zoveel geld gespaard hebben, jongens, dus...
BENG

Dus...
Daar gaan onze spaarcentjes!
Ons geld dat we zo dapper voor de jonge woudlopers wilden geven!

Nu wordt het uitgegeven aan allerlei onzinnigs dat is uitgedacht door die stomme vrouwenclub!
Boh!
Boh!

Ik wou maar dat ik een manier wist oom Donald te verhinderen naar die vrouwelijke oplichtersbijeenkomst te gaan!
Hé! Dat is een goed idee! We maeten ons geld redden!

Kom mee! Het is nog niet te laat! En oom Donald vindt het beslist niet erg als we tante Katriens plan in de war sturen!

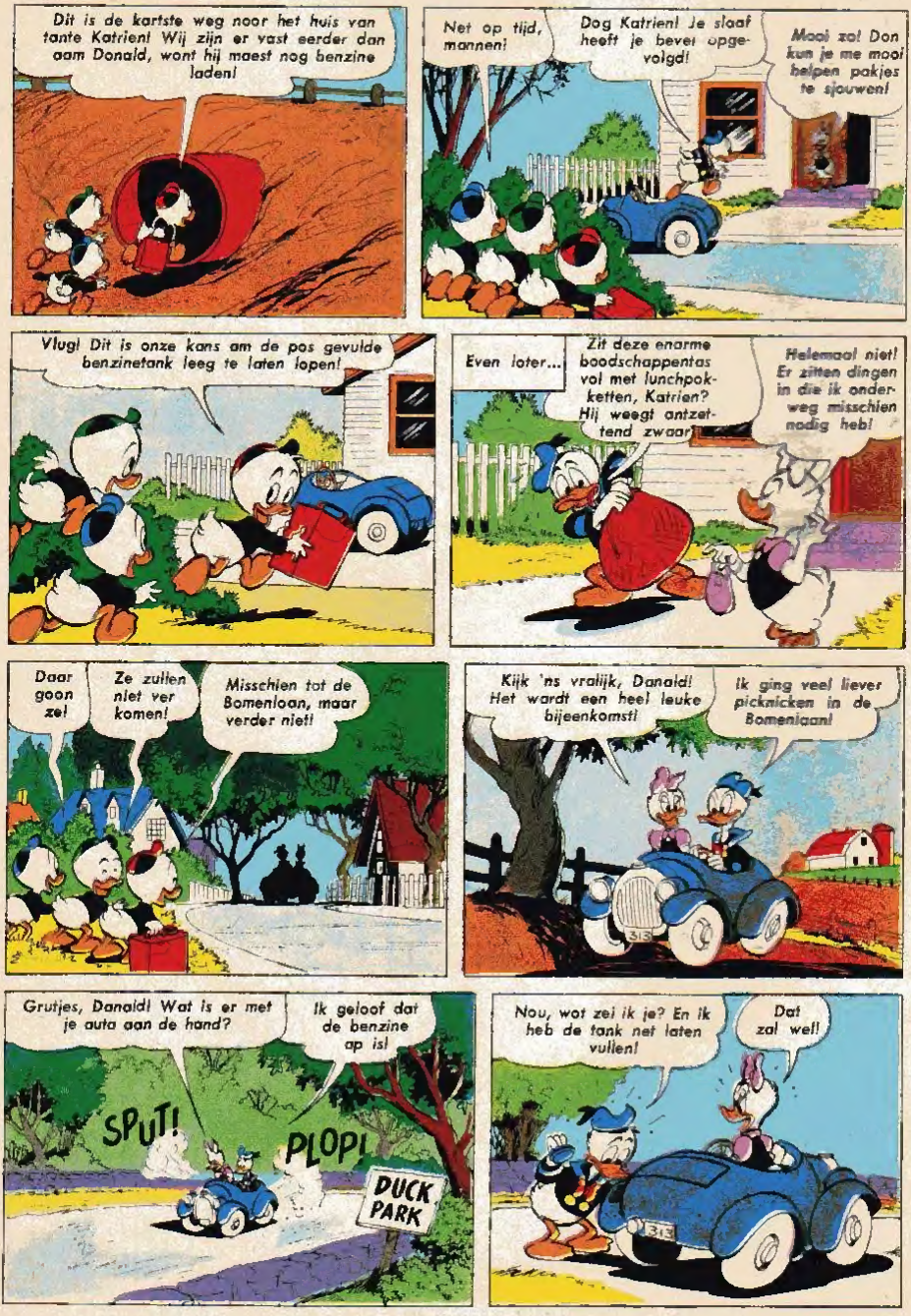
Dit is de kortste weg naar het huis van tante Katrien! Wij zijn er vast eerder dan oom Donald, want hij moest nog benzine laden!
Net op tijd, mannen!
Dag Katrien! Je slaaf heeft je bevel opgevolgd!
Mooi zo! Dan kun je me mooi helpen pakjes te sjouwen!
Vlug! Dit is onze kans om de pas gevulde benzinetank leeg te laten lopen!
Even later...
Zit deze enorme boodschappentas vol met lunchpokketten, Katrien? Hij weegt ontzettend zwaar!
Helemaal niet! Er zitten dingen in die ik onderweg misschien nodig heb!
Daar gaan ze!
Ze zullen niet ver komen!
Misschien tot de Bomenlaan, maar verder niet!
Kijk 'ns vrolijk, Donald! Het wordt een heel leuke bijeenkomst!
Ik ging veel liever picknicken in de Bomenlaan!
Grutjes, Donald! Wat is er met je auto aan de hand?
Ik geloof dat de benzine op is!
SPUT!
PLOP!
DUCK PARK
Nou, wat zei ik je? En ik heb de tank net laten vullen!
Dat zal wel!

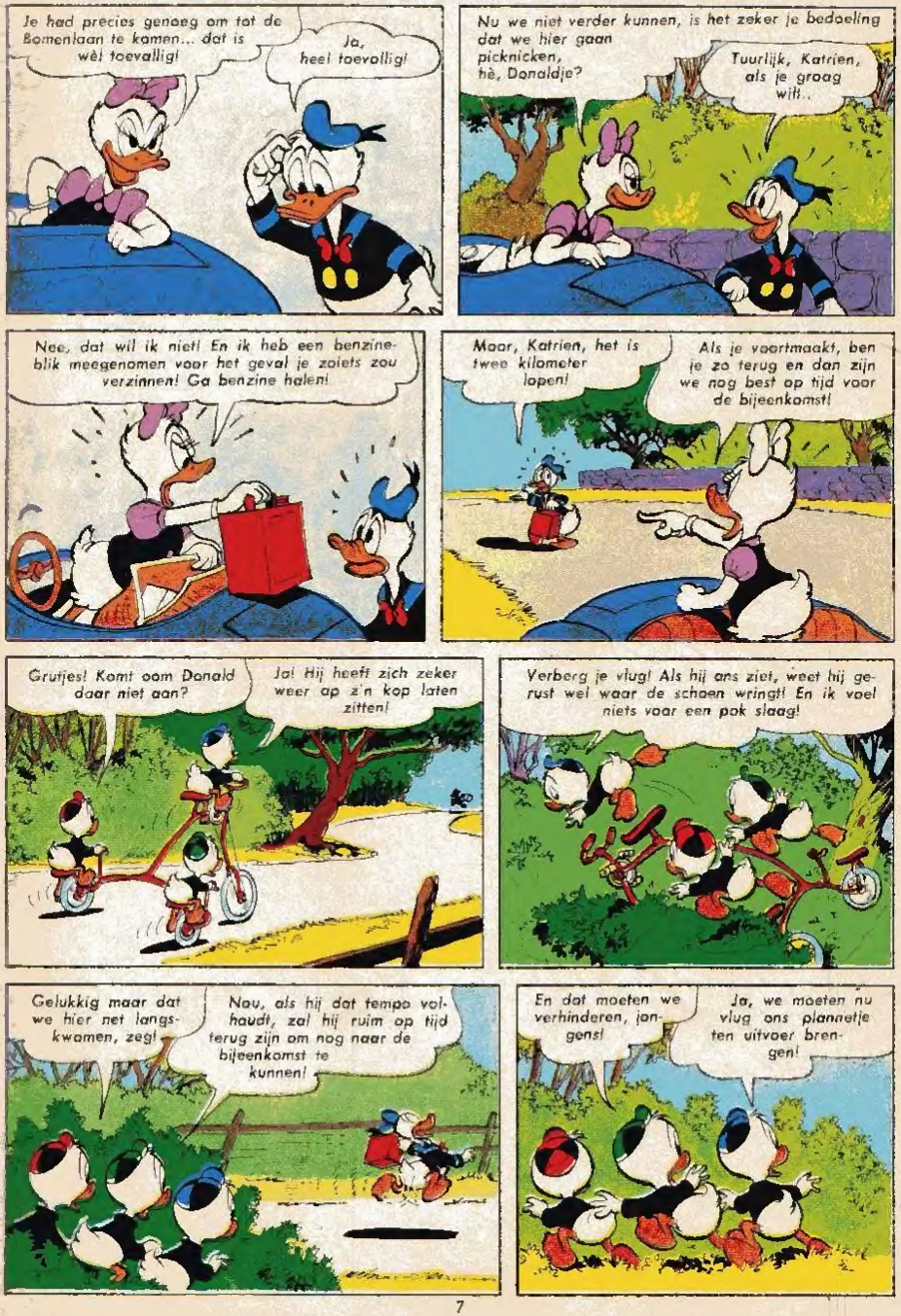
Je had precies genoeg om tot de Bomenlaan te komen... dat is wèl toevallig!
Ja, heel toevallig!
Nu we niet verder kunnen, is het zeker je bedoeling dat we hier gaan picknicken, hè, Donaldje?
Tuurlijk, Katrien, als je graag wilt..
Nee, dat wil ik niet! En ik heb een benzineblik meegenomen voor het geval je zoiets zou verzinnen! Ga benzine halen!
Maar, Katrien, het is twee kilometer lopen!
Als je voortmaakt, ben je zo terug en dan zijn we nog best op tijd voor de bijeenkomst!
Grutjes! Komt oom Donald daar niet aan?
Ja! Hij heeft zich zeker weer op z'n kop laten zitten!
Verberg je vlug! Als hij ons ziet, weet hij gerust wel waar de schoen wringt! En ik voel niets voor een pak slaag!
Gelukkig maar dat we hier net langskwamen, zeg!
Nou, als hij dat tempo volhoudt, zal hij ruim op tijd terug zijn om nog naar de bijeenkomst te kunnen!
En dat moeten we verhinderen, jongens!
Ja, we moeten nu vlug ons plannetje ten uitvoer brengen!

Daar staat de auto! Maar tante Katrien is er ook!
Zij ziet ons vast niet! Ze is druk bezig blaemen te plukken!
Jij bent anze uitklijkpast, Kwek!
We maeten een ijzer-draadje hebben!
Ik zal in deze hage boom klimmen!
Even later...
We moeten aam Donald in ieder geval nog minstens een half uur zien op te houden!
FSSSS!
Vaar hij die heeft apgepompt...
FSSSS!
Zo. We hebben alles gedaan wat we voor de club van de kleine waudlapers konden doen!
Jaehae, Katrien! Ik ben er!
Mooi zo! Giet de benzine in de tank, dan kunnen we vertrekken!
Hé! Er klapt iets niet! De auto is apeens verschrikkelijk laag bij de grond!
Geen wonder! De eigenaar ervan is net zo laag bij de grond!
Dit was zeker weer een ander smoesje am niet met mij naar de liefdadigheidsbijeenkamst te gaan!
Vier lege banden! Lieve help!
Het kast me zeker vijftien minuten am met deze handpomp olle banden op te pampen, Katrien!
Dat dacht je!

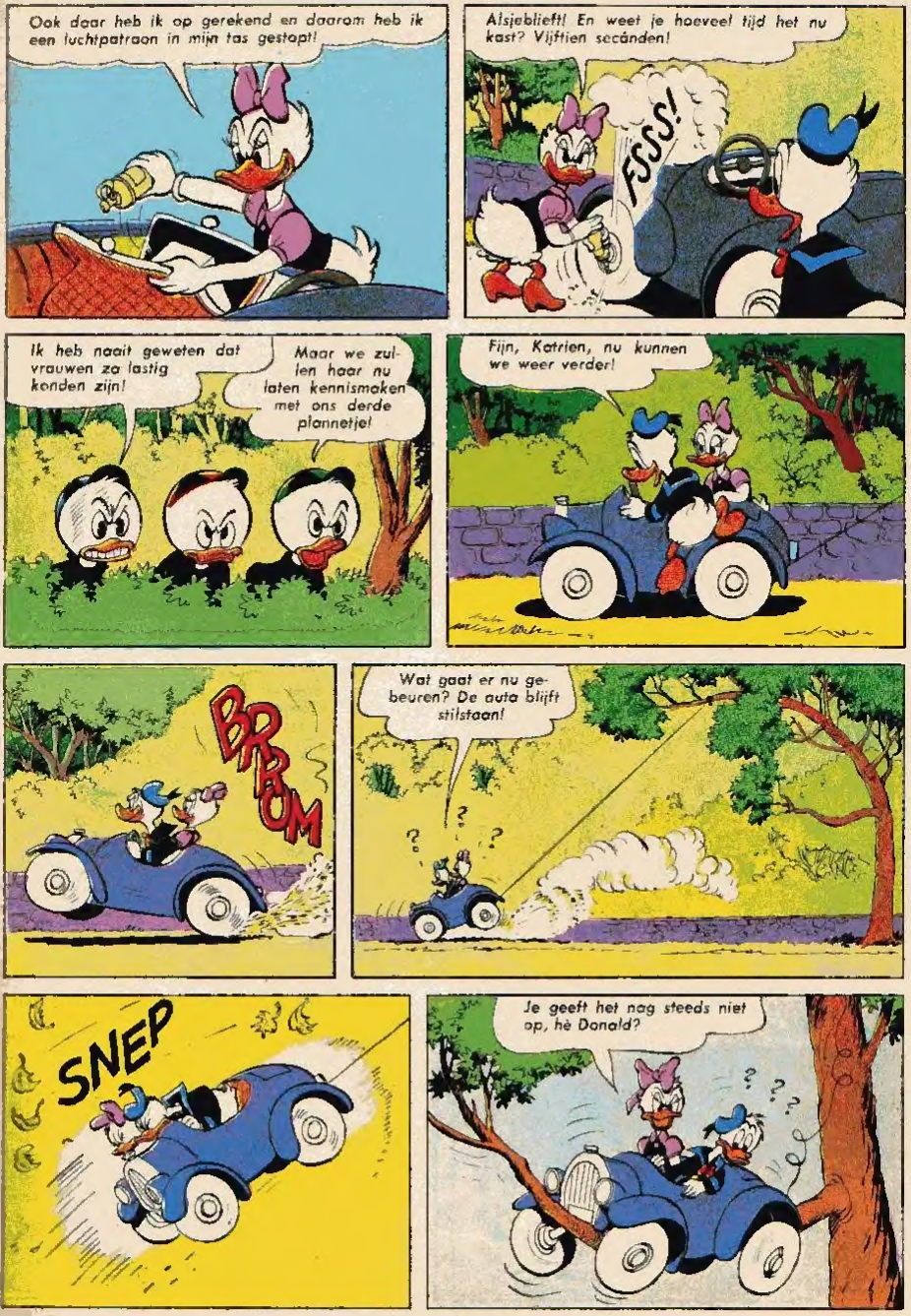
Ook daar heb ik op gerekend en daarom heb ik een luchtpatroon in mijn tas gestopt!
Alsjeblieft! En weet je hoeveel tijd het nu kost? Vijftien secänden!
FJJS!
Ik heb nooit geweten dat vrouwen zo lastig konden zijn!
Maar we zullen haar nu laten kennismaken met ons derde plannetje!
Fijn, Katrien, nu kunnen we weer verder!
BRRROM
Wat gaat er nu gebeuren? De auto blijft stilstaan!
SNEP
Je geeft het nog steeds niet op, hè Donald?

Maar dit smoesje zal je ook niet helpen! Ik ben overal op voorbereid, dat zie je!
?
Er zit een tang in mijn tas, Donald! Knijp die draad af, dan zaag ik de tak van de boom!
I-ik begrijp niet hoe dit allemaal kon gebeuren!
BOEMP
Dat hoef je ook niet te begrijpen! Over twintig minuten begint de bijeenkomst! Schiet op!
Nou, net wat we zeiden, we hebben alles gedaan wat we konden voor de kleine woudlopers!
Vooruit, Donald, voortmaken! Ik hoop dat je nu heel goed weet dat je met mij naar de bijeenkomst moet!
Dat wil ik ook best, Katrien!
O, jo? En wat ga je dan nu proberen? Dit is de verkeerde weg, hoor!
Dit is de goede weg, Katrien! Deze hebben we de laatste keer ook genomen! Echt waar!
Niet waar! Toen gingen we de weg rechts in!

Nou, ik heb een plattegrond in m'n tas! Ik zal 't je bewijzen!
Zie je het nu! Het Duckpark ligt rechts!
Maar, Katrien, je houdt de plattegrond ondersteboven!
Probeer me niet te misleiden! Je neemt bij de tweesprong de weg rechts en daarmee uit, Donald!
Goed, Katrien! Goed! Maar daar zul je spijt van hebben!
En een heel uur later—.
Het komt me hier niet zo erg bekend voor!
We zullen eens even kijken wat er op dat bord staat!
UILENTOP
2222 METER
EINDE WEG
(Stik!) Ahum... ik heb de plattegrond ondersteboven gehouden! Het Duckpark ligt aan de andere kant!
En dus...
Eindelijk zijn we op de plaats van bestemming!
Iedereen heeft zich flink te goed gedaan!

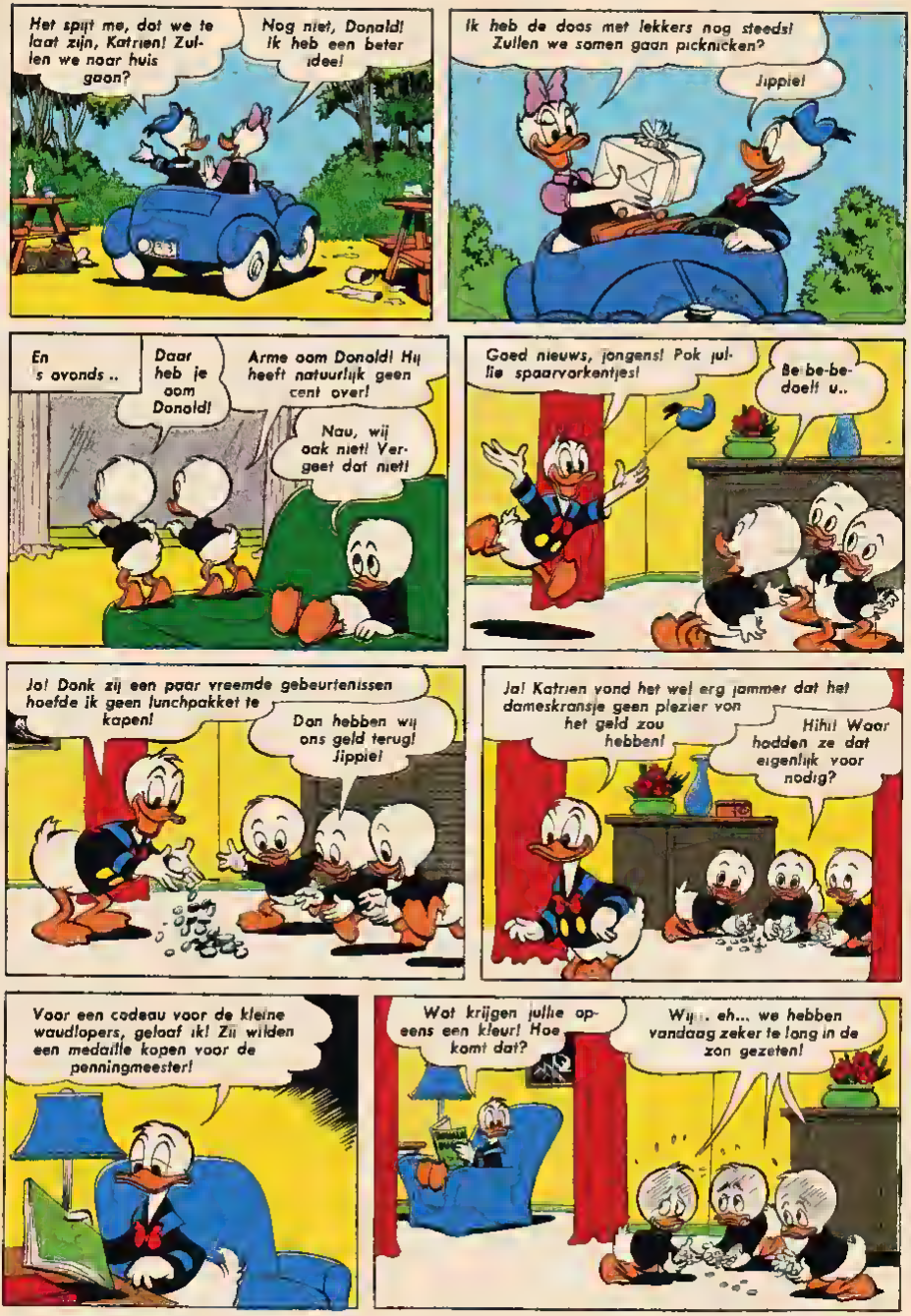
Het spijt me, dat we te laat zijn, Katrien! Zullen we naar huis gaan?
Nog niet, Donald! Ik heb een beter idee!
Ik heb de doos met lekkers nog steeds! Zullen we samen gaan picknicken?
Jippie!
En 's avonds ..
Daar heb je oom Donald!
Arme oom Donald! Hij heeft natuurlijk geen cent over!
Nou, wij ook niet! Vergeet dat niet!
Goed nieuws, jongens! Pak jullie spaarvorkentjes!
Be-be-be-doelt u..
Ja! Dank zij een paar vreemde gebeurtenissen hoefde ik geen lunchpakket te kopen!
Dan hebben wij ons geld terug! Jippie!
Ja! Katrien vond het wel erg jammer dat het dameskransje geen plezier van het geld zou hebben!
Hihi! Waar hadden ze dat eigenlijk voor nodig?
Voor een cadeau voor de kleine waudlopers, geloof ik! Zij wilden een medaille kopen voor de penningmeester!
Wat krijgen jullie opeens een kleur! Hoe komt dat?
Wij... eh... we hebben vandaag zeker te lang in de zon gezeten!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Voor de lieve som van vijfenzeventig miljoen gulden heeft de Israëlische scheepvaartmaatschappij Zim op een Franse werf het prachtige passagiersschip dat op deze postzegel is afgebeeld, laten bouwen. De naam van dit 24.500 ton metende vaartuig is „Shalom", hetgeen vrede betekent. Naast de bemanning is er aan boord plaats voor elfhonderd passagiers. Op de achtergrond van de afbeelding enkele oude zeilschepen en bovenaan nog juist zichtbaar de kustlijn van Israël volgens een oude kaart. Het vlaggeschip Shalom gaat een geregelde dienst onderhouden tussen Haifa en New York. Deze postzegel verscheen in december van het vorige jaar.

VOGEL-VERGISSING

Iedereen vergist zich wel eens, ook een vogel, zelfs al is hij een adelaar. En de adelaar waar we het nu over hebben (het dier heeft een vleugelwijdte van twee meter), woont in Zweden.
Op zekere dag vloog deze grote vogel boog in de lucht en zag onder zich iets vliegen dat hem wel een geschikte prooi leek. Hij dook pijlsnel omlaag om zijn slag te slaan, maar . de prooi bleek aan klein sportvliegtuigje te zijn dat de adelaar beslist te zwaar op de maag kwam te liggen .

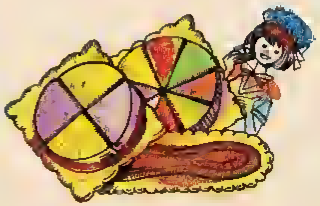

TOCHTJE LANGS DE RIJN

Een meneer uit Bonn deed tijdens een uitstapje langs de Rijn de ontdekking van zijn leven.
Bij een zeer lage waterstand van de rivier in 1961 ontdekte hij namelijk aan de oever ongeveer driehonderd gouden munten, die her en der verspreid lagen.
Hij zocht ze allemaal op en bracht ze naar de politie. Deze probeerde de herkomst van het goud vast te stellen.
Maar de eigenaar werd niet gevonden en ook na publikatie kwam niemand opdagen die de waardevolle munten opeiste.
De bij de wet verlangde wachtperiode is nu voorbij en de vinder is dan ook eigenaar van de munten geworden, die in totaal een waarde hebben van ongeveer achttienduizend gulden.
Een tochtje langs de Rijn kan dus wel de moeite waard zijn.

WIST JE DAT?

Alle vogels drinken, door het water in de bek te nemen, dan de kop omhoog te heffen en met een vlugge achterwaartse beweging het water door te slikken.
Bij kippen kun je bijvoorbeeld duidelijk zien wat wij bedoelen. Er is echter één uitzondering: dat is de duif. Deze vogel is de enige die drinkt door het water naar binnen te zuigen.
Let maar eens op als je een duif ziet drinken.

VERSIERDE BISKWIETJES

Hiervoor heb je nodig een paar vierkante en langwerpige biskwietjes, enkele chocolade kattetongen, een beetje boter, een paar vruchtenstukjes, bij voorkeur schijfjes (per ons in de winkel verkrijgbaar), en een beetje jam.
Je besmeert de langwerpige biskwietjes in het midden met een beetje boter en dan leg je op elk biskwietje één kattetong. De vierkante biskwietjes besmeer je met een heel dun laagje jam.
De gekleurde vruchtenstukjes snijd je in driehoekjes en met deze driehoekjes in diverse kleuren vorm je een rondje midden op het biskwietje.
Netjes gerangschikt op een schaal geven deze versierde biskwietjes een feestelijke aanblik.

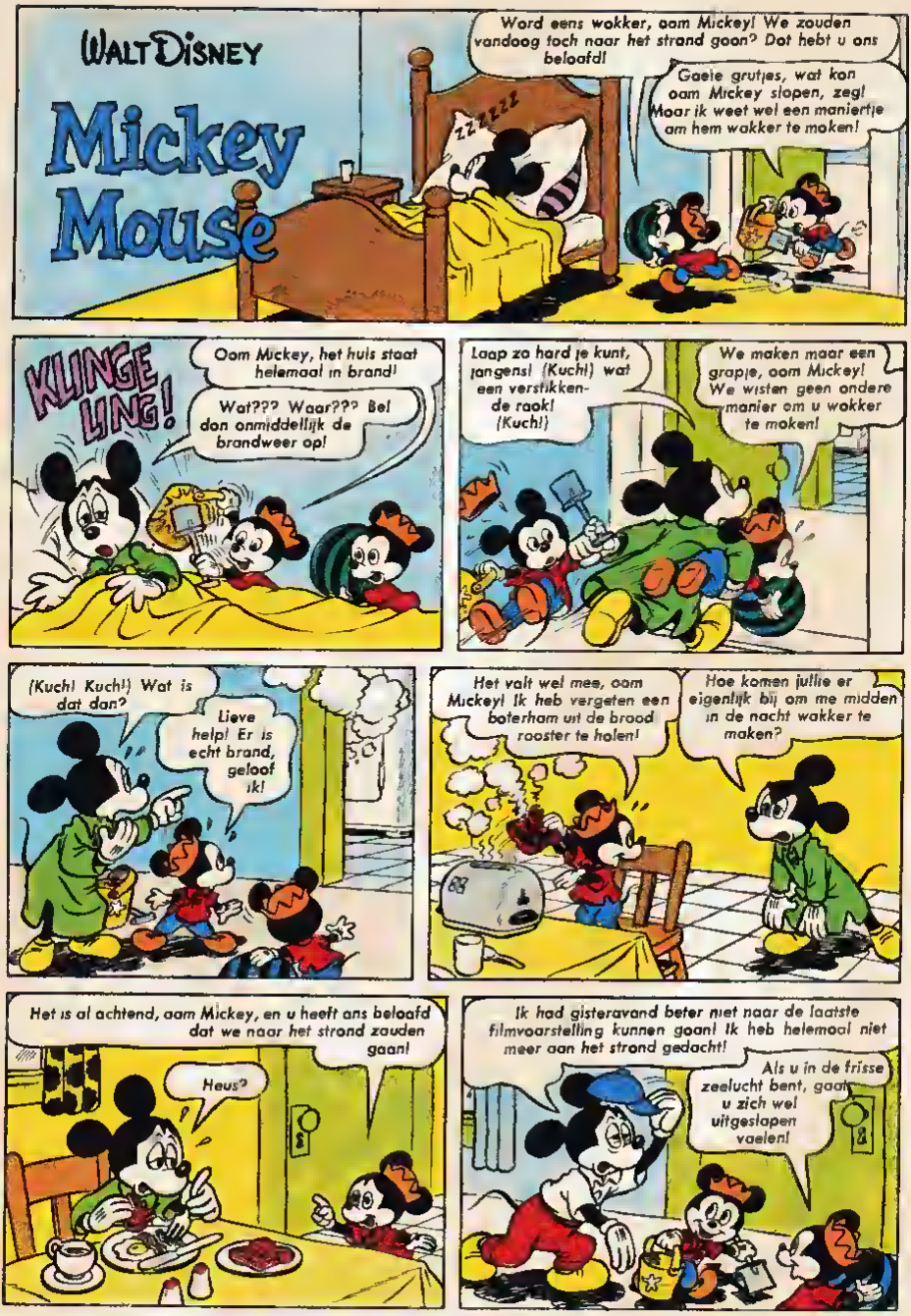
WALT DISNEY
Mickey Mouse
Word eens wakker, oom Mickey! We zouden vandoog toch naar het strand goan? Dat hebt u ons beloafd!
Gaete grutjes, wat kon oom Mickey slopen, zeg! Maar ik weet wel een maniertje am hem wakker te maken!
ZZZZZZ
KLINGE LING!
Oom Mickey, het huis staat helemaal in brand!
Wat??? Waar??? Bel don onmiddellijk de brandweer op!
Laap zo hard je kunt, jangens! (Kuch!) wat een verstikkende raok! (Kuch!)
We maken maar een grapje, oom Mickey! We wisten geen andere manier om u wakker te maken!
(Kuch! Kuch!) Wat is dat dan?
Lieve help! Er is echt brand, geloof ik!
Het valt wel mee, oom Mickey! Ik heb vergeten een boterham uit de brood rooster te halen!
Hoe komen jullie er eigenlijk bij om me midden in de nacht wakker te maken?
Het is al achtend, oam Mickey, en u heeft ons beloafd dat we naar het strond zouden gaan!
Heus?
Ik had gisteravand beter niet naar de laatste filmvoorstelling kunnen goan! Ik heb helemaal niet meer aan het strond gedacht!
Als u in de frisse zeelucht bent, gaat u zich wel uitgeslapen voelen!

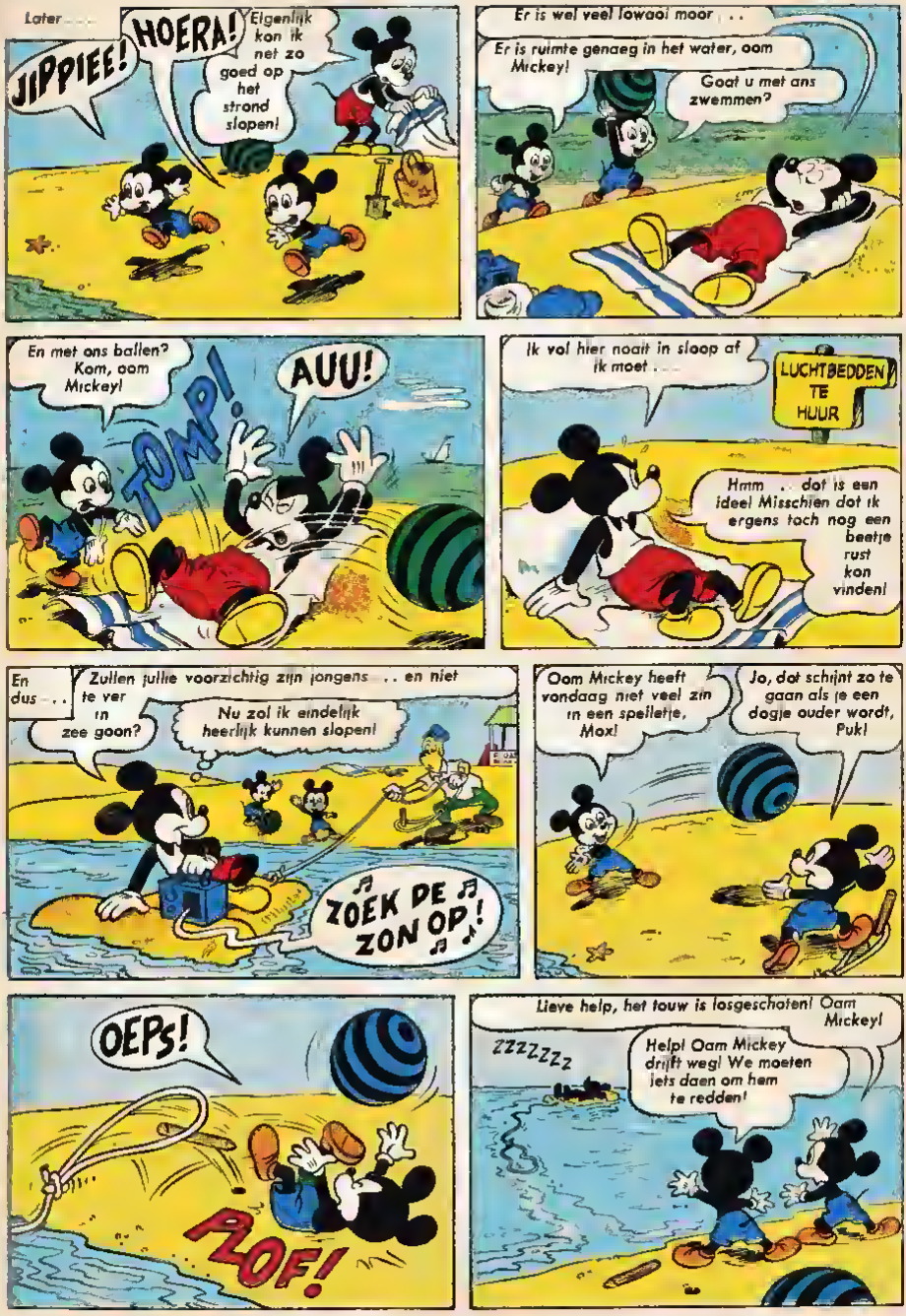
Later . . . .
JIPPIEE!
HOERA!
Eigenlijk kon ik net zo goed op het strand slapen!
Er is wel veel lowaai moor . . .
Er is ruimte genaeg in het water, oom Mickey!
Gaat u met ons zwemmen?
En met ons ballen? Kom, oom Mickey!
TOMP!
AUU!
Ik vol hier nooit in sloop af ik moet . . .
LUCHTBEDDEN TE HUUR
Hmm . . dat is een ideel Misschien dat ik ergens toch nog een beetje rust kon vinden!
En dus . . .
Zullen jullie voorzichtig zijn jongens . . en niet te ver in zee goon?
Nu zal ik eindelijk heerlijk kunnen slapen!
ZOEK DE ZON OP!
Oom Mickey heeft vandaag niet veel zin in een spelletje, Mox!
Jo, dat schijnt zo te gaan als je een dagje ouder wordt, Puk!
OEPS!
PLOF!
Lieve help, het touw is losgeschoten! Oom Mickey!
ZZZZZZZZ
Help! Oom Mickey drijft weg! We moeten iets doen om hem te redden!

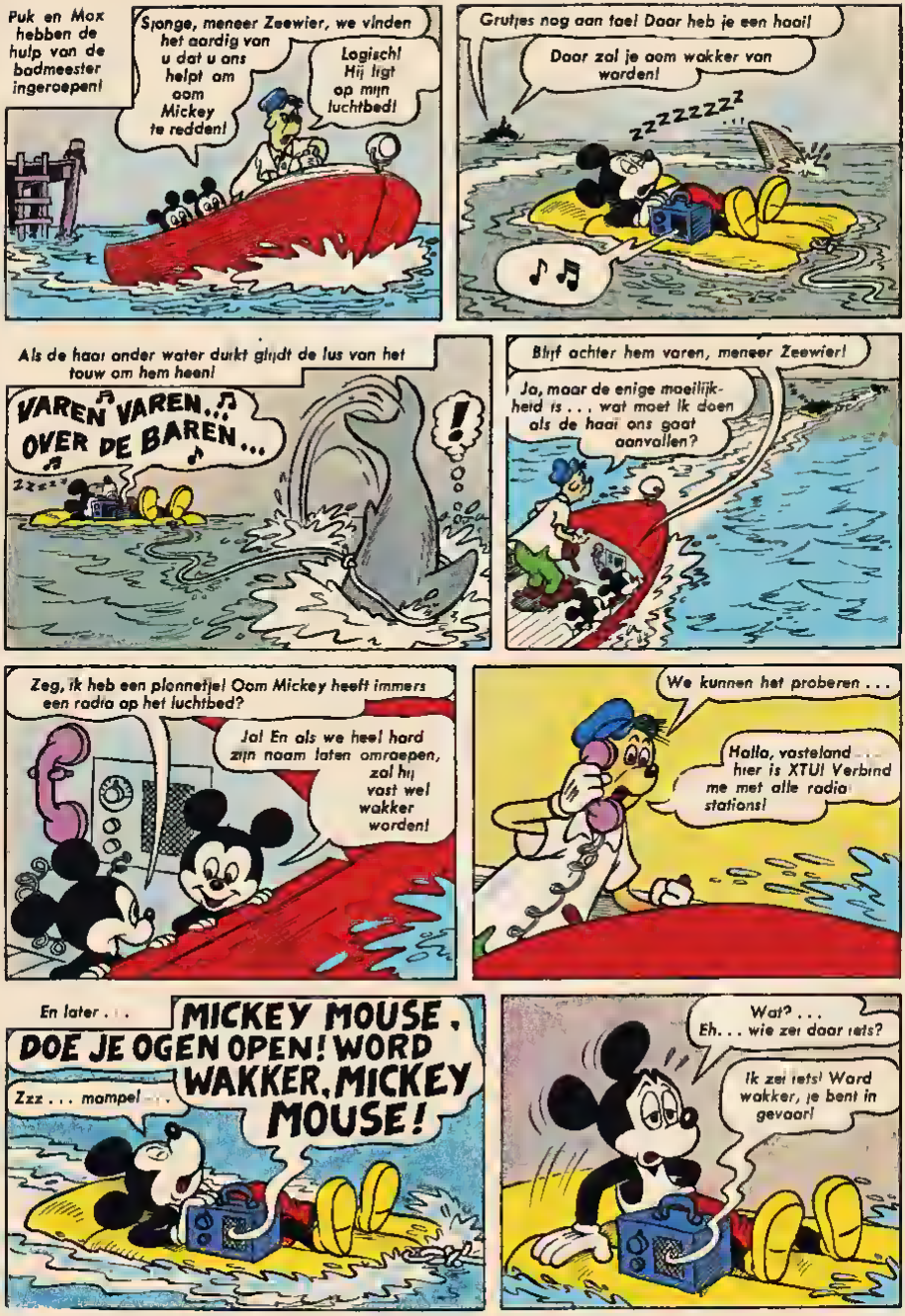
Puk en Mox hebben de hulp van de badmeester ingeroepen!
Sjonge, meneer Zeewier, we vinden het aardig van u dat u ons helpt om oom Mickey te redden!
Logisch! Hij ligt op mijn luchtbed!
Grutjes nog aan toe! Daar heb je een haai!
Daar zal je oom wakker van worden!
ZZZZZZZ
Als de haai onder water duikt glijdt de lus van het touw om hem heen!
VAREN VAREN... OVER DE BAREN...
Zzzz
Blijf achter hem varen, meneer Zeewier!
Ja, maar de enige moeilijkheid is . . . wat moet ik doen als de haai ons gaat aanvallen?
Zeg, ik heb een plannetje! Oom Mickey heeft immers een radio op het luchtbed?
Ja! En als we heel hard zijn naam laten omroepen, zal hij vast wel wakker worden!
We kunnen het proberen . . .
Halla, vasteland . . . hier is XTU! Verbind me met alle radio stations!
En later . . .
MICKEY MOUSE, DOE JE OGEN OPEN! WORD WAKKER, MICKEY MOUSE!
Zzz . . . mompel . . .
Wat? . . . Eh. . . wie zei daar iets?
Ik zei iets! Word wakker, je bent in gevaar!

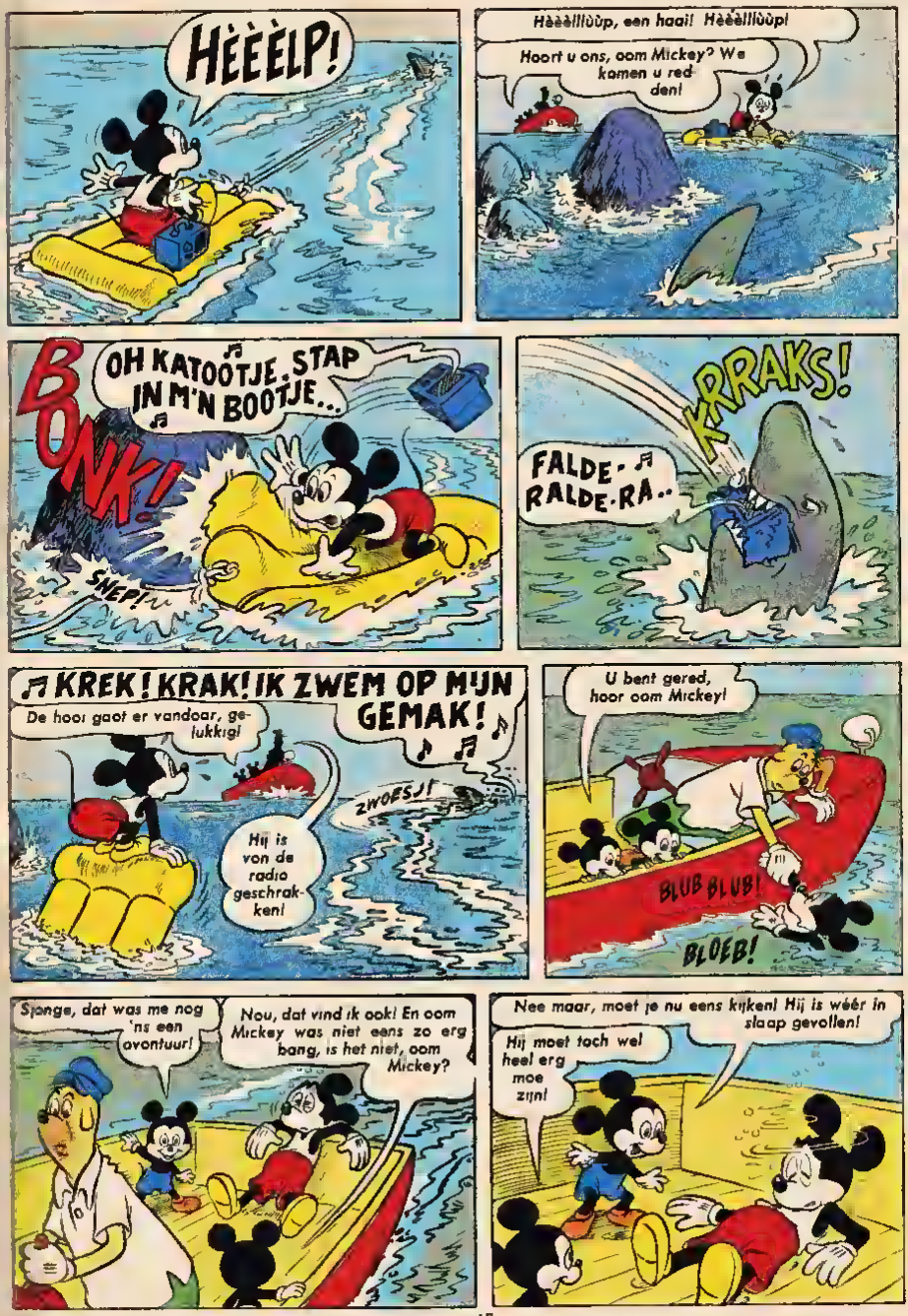
HÈÈÈLP!
Hèèèlllùùp, een haai! Hèèèlllùùp!
Hoort u ons, oom Mickey? We komen u redden!
BONK!
OH KATOOTJE, STAP IN M'N BOOTJE...
SNEP!
KRRAKS!
FALDE-RALDE-RA..
♬ KREK! KRAK! IK ZWEM OP MIJN GEMAK! ♪
De hoos gaat er vandoor, gelukkig!
ZWOESJ!
Hij is von de radio geschrokken!
U bent gered, hoor oom Mickey!
BLUB BLUB!
BLOEB!
Sjonge, dat was me nog 'ns een avontuur!
Nou, dat vind ik ook! En oom Mickey was niet eens zo erg bang, is het niet, oom Mickey?
Nee maar, moet je nu eens kijken! Hij is weêr in slaap gevallen!
Hij moet toch wel heel erg moe zijn!

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

1. DE DRENKELING

HET was in één week lente geworden. Zeven dagen geleden dreven er nog ijsschotsen in 't haventje van het kleine vissersdorp waar Pipo met zijn gezin in hun woonwagen aankwamen. De mensen liepen er toen nog te bibberen in hun winterjassen en de noordoostenwind gierde om de hoeken en de schoorstenen. De lucht was grijs en de bomen kaal. Maar de wind draaide in een paar dagen helemaal om, veegde de lucht weer blauw en voerde warme lucht uit het zuiden aan. De mensen kwamen handenwrijvend uit hun buizen, de vogeltjes piepend uit hun eitjes en de blaadjes ritselend uit de knoppen.

Vandaag de dag straalt de beerlijke lentezon op de dobberende scheepjes in de haven, op de krulletjes van Mammaloe, op het malle mutsje van Petra en op de wipneus van Pipo de Clown. Ze zitten aan een tafeltje op het allereerste terrasje van dit seizoen en drinken een kopje warme chocolademelk. „Hè," zucht Pipo en knipoogt naar de zon, „wat heerlijk om de warmte weer op m'n vel te krijgen. Een mens voelt zich direct een heel andere clown! Zullen we nog een kopje nemen, we laten ons maar eens verwennen!"

Mammaloe knikt instemmend; ze vindt het allang best dat ze het eens een dagje wat kalmer aan doen, ze werkt bard genoeg in haar huishouden-op-wielen, want zo'n woonwagen vangt een boel stof! „Vanmiddag gaan we aan de schoonmaak," zegt ze behaaglijk „Eerst de gordijntjes en daarna verven we de buitenboel!" Pipo is opgestaan om de ober te roepen voor nóg zo'n kopje chocolademelk; hij wil eerst nog wel wat kracht verzamelen voor bij die hele woonwagen moet gaan opverven. Het eigenaardige is dat er van het verven van zijn woonwagen de eerste maanden niets zal komen. OMDAT Pipo nu opstaat! Het klinkt raar, maar je zult zien dat het de waarheid is! Pipo staat op, hij zoekt de ober en laat zijn ogen over het gekrioel van de ijverige vissersmannen glijden. Hij kijkt nog verder, over hun hoofden heen. In de verte op de kade, waar de netten nagekeken worden, ziet hij een paar mannen opgewonden been en weer hollen. Ze zwaaien met hun armen. Ze wuiven met hun pet. Ze wijzen in de richting van de zee en ze roepen iets. Op deze afstand kan Pipo het niet verstaan. Hij wil het wel verstaan. Daarom vergeet hij alle kopjes chocolade, alle ongeverfde woonwagens en zelfs zijn gezin, en loopt dwars het pleintje over — in de richting van de opgewonden mannen.

„Pipo!" roept Mammaloe nog, maar hij hoort het niet eens, zo nieuwsgierig is hij! Petra rent achter haar vader aan, want aan zijn manier van lopen ziet ze dat Pipo een Buzonder Voorgevoel heeft! Ze komt tegelijk met onze clown bij de opgewonden mannen op de kade en ze kijkt ook in de richting waarin gewezen wordt. Er is niet zo erg veel te zien, er komt geen zinkend schip binnenvaren en er is ook geen vuurwerk. Er drijft wèl een man de baven binnen, remend met een raar pak aan en zijn bootje is ook helemaal niet gewoon. Het is een raar brok, dat voortdurend kleiner wordt, zo klein, dat de man steeds verder wegzakt. „IJs!" roept een van de vissers. „Een kerel op een ijsschots! Maar dat ding smelt door de warmte; hij haalt het noort!"

Pipo en een paar jonge vissers springen snel in een bootje en roelen

EEN NIEUW, DOL EN DWAAS AVONTUUR, VERTELD DOOR WIM MEULDIJK

de merkwaardige zee-raiziger tegemoet.

„Een-twee-hup!" roept Pipo, die zelf ook aan de riemen trekt. „Nog maar honderd metertjes en dan zijn we al bij die zoutzee-drenkeling! Vlugger mannen!" Terwijl ze naderen, zien ze de vreemde ijs-matroos steeds dieper wegzakken, zijn schots smelt tot een klein klontje, dat bam niet meer houden kan en „ploemp" verdwijnt hij met huid en haar! Gelukkig duikt hij weer op! „Broetsjnoef!" brult hij en een van de matrozen wil in een woordenboekje voor vreemde talen gaan opzoeken wat dat betekent, maar Pipo begrijpt dat het „Help mij" moet beduiden en hij steekt zijn ene been zover buiten boord, dat de drenkeling zijn flapschoen kan vastpakken. „Hou vast mijn hengelbeen!" roept Pipo. „Binnenhalen, mannen, ik heb heet! Wat een kokkerd van een ijs-vis!" Er wordt gesjord en getrokken en met veel gesteun en gespetter komt de drenkeling over het randje in de veilige roeiboot. Pipo wil hem een beetje gaan uitwringen, want het is een reuze knoeihoel, maar als hij de man oppakt begint hij meteen te klapperdeflappen van verbazing! Zo'n rare drenkeling zie ja niet dagelijks! De man is gekleed in allemaal bont en hij heeft een muts op, waar een paar horens uitsteken! „Driemiljoen appelflappen!" stamelt Pipo. „In welk land hebben ze zulke malle petjes? Waar is dit de mode? He, meneer, waar kom je vandaan en waarom zat je te varen op een ijsschots?" De vreemdeling bibbert zo hevig, dat ze hem bijna niet kunnen verstaan. „Njet-niksnis!" stamelt hij en dan valt hij flauw, de stakker! Ze leggen hem voorzichtig op de bodem en beginnen terug te roeien naar de kade. Dat is niet eenvoudig, want de man blijft zo hard doorhibbaren, dat het bootje ervan schudt en uit de koers raakt. Maar eindelijk botst het bootje tegen de kademuur en behulpzame handen hijsen de natte vreemdeling omhoog. Hij wordt naar het huisje gedragen dat het dichtstbij staat en dat is de woonwagen van Pipo Mammaloe. Die heeft daar trouwens al op gerekend, ze heeft een bed opengeslagen en er een warme kruik in gelegd en twaalf handdoeken tegen het zeewater dat uit de vreemdeling druipt. „Petra haal eens een dokter," zegt ze. „Die man ziet zo bleek als een laken en hij trilt als een ouwe tram, dat kan niet gezond wezen!" Pipo knoopt de muts los van de vreemdeling, hij doet het een beetje onhandig en daardoor breekt het snoer dat de man om zijn hals draagt. Mammaloe begint dadelijk de kraaltjes bij elkaar te rapen, maar ze krijgt ze niet allemaal te pakken, twee van die ronde dingetjes rollen de deur van de woonwagen uit en vallen op de straat, precies voor de voeten van twee mannen die tussen de menigte staan die toegestroomd is. Het zijn geen vissersmannen, die twee. Je kunt ook niet zeggen dat ze 'n ander aardig beroep uitoefenen, dat niet! Om precies te zijn: het zijn parel-dieven . da ena heet Snuf en de ander wordt Snuitje genoemd! „Hé, k-kijk nou eens, Snuitje!" zegt Snuf, „d'r komen een paar knikkers uit die w-woonwagenkar rollen, is dat h-hier altijd zo?" Snuitje bukt zich en raapt het op. Dan trekt hij Snuf snel mee uit de menigte en fluistert hem toe: „Man, dat zijn geen knikkers! Kijk zelf, het zijn pareltjes! Zijn wij bofferds?!" Snuf geeft Snuitje een dreunende klap op zijn schouders van pret. Als bij weer overeind staat, zegt Snuf tegen hem: „N-Nou zijn we rijk! Mooie parels, f-fijne parels! Oh, wat geniet ik weer!" Maar Snuitje denkt verder: „Er zijn er vast meer daar, waar deze vandaan komen!" sist hij. „Terug naar die woonwagen, Snuf! We gaan ze bespieden! Er is daar iets heel bijzonders aan da hand!"

Dit kaer heeft Snuitje het goed geraden. De natte vreemdeling wordt onderzocht door dokter Vulvel uit da stad. Hij beklopt en beluistert de man aan alla kanten. De vreemdeling zucht en bibbert zo hard, dat de woonwagen ervan trilt. „Oboh, wat heeft dia man het koud!" roept Mammaloa. „Ik zal nog gauw even zes warme kruiken maken voor die stakkar, dan zal hij wel opbouden!" Dokter Vulvel kijkt steeds verbaasder. „Hoho, mevrouwtje," zegt hij, „geen warme kruiken! Dit is een heel bijzonder geval! Wat wij noemen een geval van Extra Bibberatus Negativus! Deze heer bibbert niet ven de kou, hij trilt zo ven de warmte!"

Volgende week:
SNUF EN SNUITJE OP PAD

EN VAN PLATEN VOORZIEN DOOR JAN WESSELING

WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
Hmmm! Dat is een doodgewone vlinder, een beetje oud alleen! Ik wou dat ik in dit bos een nieuw soort dierlijk leven ontdekte!
Kijk! Daar heb je Gaafy's neef, Kareltje! Een aardige jongen, maar wel griezelig knap!
Hé! Ik weet een foefje hoe we Kareltje beet kunnen nemen!
Dat vind ik leuk! Wat voor foefje?
Kareltje wil een nieuw soort dierlijk leven zien! Dat kan gebeuren!
Dat busje witte verf en die kwast die we laatst gevonden hebben, komen ons nu goed van pas!
Hé! Wat ga je doen?
WITTE VERF
Snap je dat niet? We verven elkaar wit en dan gaan we naar beneden om Kareltje te verrassen!
O, dan denkt hij dat we zeldzame beestjes zijn!
En om het nog veel moeilijker te maken zullen we net doen of er maar één za'n beestje is!
En we zullen blaffen als honden!

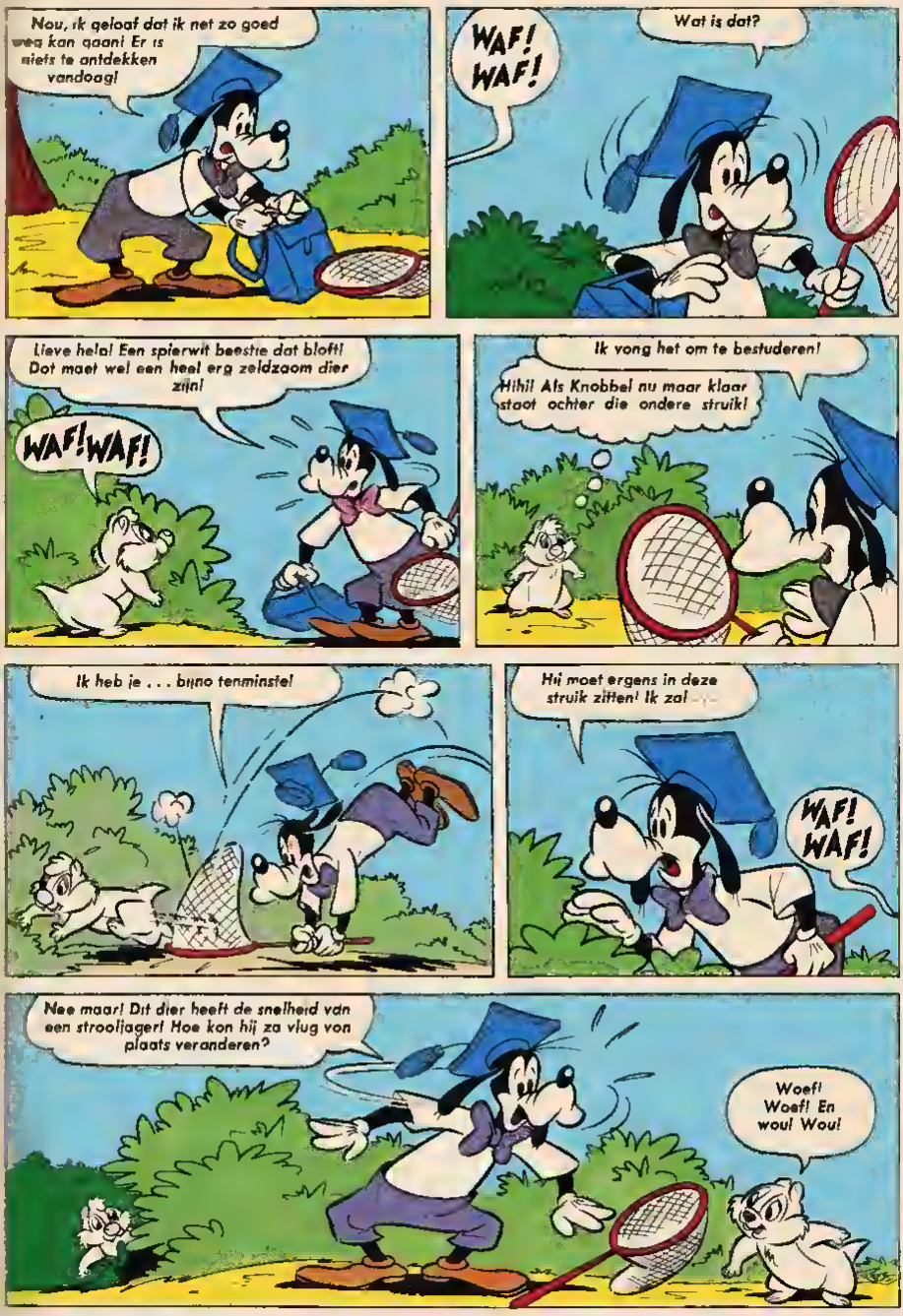
Nou, ik geloof dat ik net zo goed weg kan gaan! Er is niets te ontdekken vandaag!
WAF! WAF!
Wat is dat?
Lieve hela! Een spierwit beeste dat bloft! Dat moet wel een heel erg zeldzaam dier zijn!
WAF! WAF!
Ik vong het om te bestuderen!
Hihi! Als Knobbel nu maar klaar staat ochter die ondere struik!
Ik heb je . . . bijna tenminste!
Hij moet ergens in deze struik zitten! Ik zal –
WAF! WAF!
Nee maar! Dit dier heeft de snelheid van een strooijager! Hoe kon hij zo vlug van plaats veranderen?
Woef! Woef! En woul Woul

Kom hier beestje! Ik doe je geen kwood! Ik wil je alleen eens goed bekijken!
WAF! WAF!
Hij gaat die boom binnen! Nu zit hij in het nauw!
Dat hod-ie gedacht!
WAF! WAF!
Als Kareltje 'ns wist dot wij met z n tweeën zijn . . dat Babbel nog beneden is!
Het staat wel vast dot ik dit saart naoit kon vangen door hard te lopen! Ik moet hem op een vriendelijke manier zien te benaderen! Maar ik weet niet precies op welke manier!
Help! Dit beestje is me veel te snel af! Hae kan hij nau binnen een seconde noor de tap klimmen?
Kom maar naar beneden, Knabbel! Kareltje is weg om erover na te denken hoe hij ons kon vangen!
Ik kom er aan!
Nu gaan we eerst naar de vijver om een bad te nemen! Za spoelen we de verf van ons af!
En dan worden de witte, blaffende beestjes weer heel gewaan Knabbel en Babbel!
SPLASH!

En intussen . . .
Dit kan wel eens de belangrijkste vondst van het jaar zijn! Maar dan moet ik hem toch bestuderen . .
Ik heb 't! Mijn vriendjes Knabbel en Babbel kennen iedereen in het bos! Misschien kunnen zij dat beestje vragen een praatje met me te maken!
Als ik het goed heb, wonen ze in deze boom! Ik zal naar boven klimmen om te kijken of er iemand thuis is!
Joehoe! Knabbel! Babbel! Ik geloof niet dat er iemand thuis is! Ik denk . . . hé, wacht eens!
WITTE VERF
Wat maeten die beestjes met witte verf? De verf op de kwast is nog nat! Hmmm! Ik geloof dat ik al weet wat ze daarmee uitgespookt hebben!
WITTE VERF
. . . ns Even denken . . . twee ondeugende beestjes en een beetje witte verf . . . hmm . . . da's niet za moeilijk!
Even later . .
Wat hebben we Kareltje bij de neus gehad!
Nou en of! Hij denkt dat-ie knap is en toch denkt-ie dat er zoiets als een wit beestje dat blaft, bestaat!
Hé . . . is dat Kareltje niet daarginds?
Ja! Maar wat heeft hij in z'n hand?

Hé, Kareltje . . . waar ga je heen?
Het spijt me, maar ik heb geen tijd voor een praatje! Ik heb net een zeldzaam wit beestje gevangen en dat breng ik naar de dierentuin!
Grutjes, hèb je een wit beestje gevangen? Ik wist niet dat dat echt bestond!
Ja, hoor, en hij blaft als een hond! De dierentuin geeft duizend gulden voor één zo'n wit beestje!
Nou, tot straks, Kareltje!
Verbeeld je! We maakten enkel een grapje en nu blijkt dat er echt witte blaffende beestjes bestaan!
En daar krijg je . . .
VOOR TWEEDUIZEND GULDEN!
Waar wachten we op? Ik ga jou wit verven en duizend gulden krijgen!
Waarom mij? Samen zijn we tweeduizend gulden waard!
Domoor! We kunnen niet allebei wit geverfd worden! Eén moet het geld toch krijgen?
Ja, je hebt gelijk!
WITTE VERF
DIEREN
Denk er aan, Knabbel, we wisselen elkaar iedere week af!
Ja! Volgende week ga ik er in!
BONK! BONK!

Waar maken jullie zo'n drukte voor, jongens?
Kijk! Ik heb een zeldzaam wit beestje bij me!
WAF! WAF!
Nou, dat is aardig! Maar ik moet toch heus . . .
Wacht even! Waar blijven die duizend gulden nou?
Ja eh, ik bedoel . . . wof!
Duizend gulden? Waar krijg je dan duizend gulden voor?
We hebben gehoord dat u duizend gulden geeft voor zo'n beestje!
Duizend gulden voor een wit beestje? Hahahaha! Dat betalen we nog niet eens voor een olifant met alle kleuren van de regenboog! Iemand heeft je gefopt!
De dierentuin betaalt geen duizend gulden! Maar hee komt Karelltje...
Hahahahaha!
Nu heb ik jullie 'ns bij de neus gehad! Er bestaan helemaal geen witte, blaffende beestjes!
Helemaal niet?
Maar jij had er een in je hand!
O, bedoel je dit! Ik heb dit beestje gemaakt van hout en het precies op jullie laten lijken! Toen heb ik het met jullie verf wit gemaakt! Hij past goed bij Babbelt
Flauwerd!

Martje en Tim, samen erop uit, zien hoe bij een bisonjacht door Indianen één der jagers door een dolgeworden stier verpletterd dreigt te worden. Een welgericht schot uit Tims geweer redt het leven van de roodhuid, maar hij is zwaar gewond. Zijn naam luidt:

de NAAMLOZE VALLEI

Verteld door
TIM MARAN

Illustratie:
HANS KRESSE

ZWARTE HAVIK

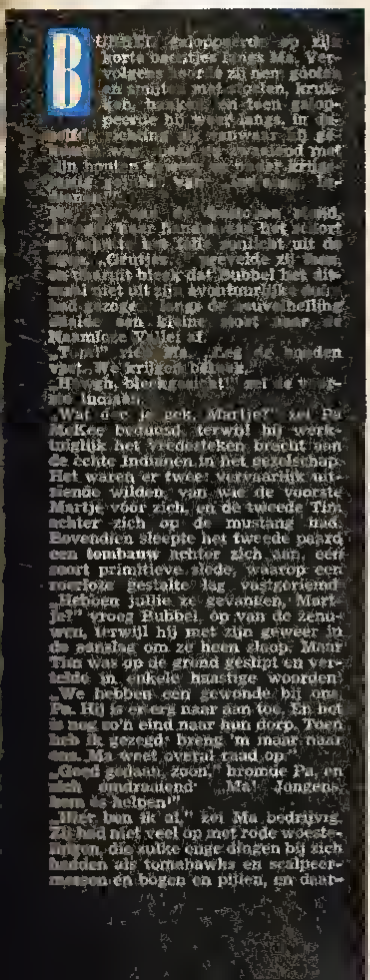

Bijna [illegible] zaloppeerden op zijn korte [illegible] naar Ma. Vervolgens [illegible] zij een gootje en smeet [illegible] kruik, [illegible] en toen galoppeerde hij weer langs, in de [illegible] richting van [illegible] Tim [illegible] Ma [illegible] Tim [illegible] Maar [illegible] Tim [illegible] Maanlose Vallei af.

„Tim!" riep Ma. „Leg de honden vast, we krijgen bezoek."

„Hoezo, bezoek?" zei de knaap luchtig.

„Wat denk je gek, Martje!" zei Pa McKee bedaard, terwijl hij werktuigelijk het vredespijp brocht aan de echte Indianen in het gezelschap. Het waren er twee: verwaarloosde uitgestoten wilden, van wie de voorste Martje voor zich, en de tweede Tim achter zich op de mustang nam. Bovendien sleepte het tweede paard een tomahawk achter zich aan, een soort primitieve sleede, waarop een roerloze gestalte lag vastgeriemd.

„Hebben jullie ze gevangen, Martje?" vroeg Bubbel, op van de zenuwen, terwijl hij met zijn geweer in de aanslag om ze heen sloop. Maar Tim was op de grond gesprongen en verdween in enkele haastige woorden: „We hebben een gewonde bij ons, Pa. Hij is er erg naar aan toe. En het is nog so'n eind naar hun dorp. Toen heb ik gezegd: breng 'm maar naar ons. Ma weet overal raad op."

„Goed gedaan, zoon," bromde Pa, en zich ondraaiend: „Ma! Jongens, kom es helpen!"

„Hier ben ik al," zei Ma bedrijvig. Zij had niet veel op met rode woestijnen, die zulke enge dingen bij zich hadden als tomahawks en scalpeermessen en bogen en pijlen, en daarenboven het gezicht en de lucht van een roofdier bezaten. Maar als er geholpen moest worden, stond ze voor niets. Zij duwde en wees en commandeerde. „Maak 'm los. Ach grutjes, hij ziet al helemaal geel, da's bloedverlies. Voorzichtig jullie! Bubbel, ga weg, moet je 'n pak voor je broek? Zo, en nu voorzichtig naar binnen. Zachtjes, zachtjes..." Tom, bind Buddal bij de hondan vast." En toen een van de Cherokees, een boom van een kerel, die helemaal uit ingevette spieren en gluipoogjes bestond, het hoofd van de gewonde er slordig bij list bungelen, schold ze zo woedend van „Ossekop, kijk es wat je doet!" dat Pa ervan verschoot, maar de Indiaan nog erger. Hij tilde haastig het hoofd op. „Mooi zo, jongens," redderde Ma. „Nou voorzichtig neerleggen." Het was haar eigen slaapbank.

Nu zijn Indianen heel knappe heelmeesters, die voor alle ziekten, kwaaltjes en wonden heus wel de noodzakelijke geneeskrachtige kruiden weten, maar tegen de gruwelijke wonde die de bisonhoorn in het dijbeen van de bewusteloze jager had gescheurd, was geen kruid gewassen. Dat zag Ma direct nadat zij de windsels, die Tim van zijn bloes had gescheurd, had verwijderd, en het papje van uitgekauwde boombladeren dat de Indianen in de wonde hadden gesmeerd. „Pa," zei ze, „dit is werk voor jou. Martje, jongens, vòrt, de deur uit!"

Jawel, en het was maar gelukkig dat de gewonde buiten bewustzijn was, want Pa paste het oude, beproefde paardemiddel toe van de wond dichtschroelen met een witgloeiend ijzer en vloeibare pek. De opvoeding van Indianen kon er dan wel op gericht zijn om hun een ijzeren zelfbeheersing bij te brengen, maar na afloop van de operatie dropen de twee andere Cherokees, die Pa hadden moeten bijstaan om de patiënt doodstil te houden, van zweet en zagen zij akelig bleek om de neus. „Zo," zei Ma, terwijl zij een fris laken over de roerloze gestalte trok, „en nu iedereen naar buiten. Hij moet slapen, rust hebben. En nu ga ik es een ferme kruidenthee trekken voor als-ie bijkomt en koorts heeft. De stakkerd. En hij moet nodig es in bad — foei, wat een lucht."

Ze keken allemaal toe hoe de Cherokees zich op hun mustang slingerden en stapvoets wegreden. Pas een heel eind verderop schoten zij ploiseling weg als pijlen uit een boog. „Heel oppassende jongens," prees Ma. „Die hebben wat voor een ander over. Ze wilden hun makker niet storen met de hoefslag van hun paard." Zij wendde zich streng tot de jongens: „Daar mogen jullie wel es een voorbeeld aan nemen: wees lief voor anderen!"

„Moet u tegen Martje zeggen!" siste Tom woedend terug. „Altijd zijn wij het."

Inderdaad waren ze die avond aan tafel abnormaal rustig. De nabijheid van de gewonde Indiaan, die heel zwak maar gejaagd ademde en in zijn wondkoortsen stamelde, schiep een gedrukte stemming. Alleen Bubbel zat erg ongelijk en schoof pijnlijk heen en weer op zijn bank. „Wat heb je toch?" fluisterde Pa boos. „Hij zit op touwen," wees Martje. „Touwen? Wat voor touwen?" Bubbel knikte geheimzinnig in de richting van de Indiaan. „Om 'm vast te binden." Ma was Ma. Zij verzorgde Zwarte Havik alsof hij een zoon van haar was, onvermoeibaar waakte zij aan zijn sponde; zij ging de koortsen te lijf met koude compressen, maakte van elke gelegenheid dat hij even bij kennis was, gebruik om bam kruidenthee te geven of een paar lepels soep. soep van Ma, waarvan zelfs een zuigeling zo sterk werd als een beer. De rest was te danken aan zijn ijzeren gestel. De Indiaan herstelde.

De eerste ochtend dat Zwarte Havik met een ijl maar helder hoofd ontwaakte, was het eerste wat hij zag een dik blank jongetje dat, met een houten geweer tussen de knieën, naar hem zat te loeren. Verbijsterd vroeg de

Indiaan „Weer ben ik?" „Bij mij," zei het jongetje met een holle graftem

De blikken van de roodhuid gleden niet begrijpend door de blokhut Hij verbaasde zich ook onuitsprekelijk over zijn zwakheid Hij keek weer naar het jongetje „Waarom ik hier?" vroeg hij

Bubbel keek eerst om zich heen of niemand anders hem hoorde en antwoordde streng „Jij bent mijn gevangene"

In paniek zocht de Indiaan zijn wapens.

„Verstopt!" genoot Bubbal

Met een ruk wilde Zwarte Havik overeind komen, maar een vreselijke duizeligheid velde hem weer en met gesloten ogen, zwaar ademend, lag hij achterover

Toen hij zijn ogen weer opende, zag hij een gezellig-dikke, blanke squaw over zich heen gebogen met ogen zo blauw als Zwarte Havik nog nooit had gezien, en met een opgeruimd, vriendelijk gezicht „Zo, jongen," zei ze stralend, „ben je opgeknapt?" Maar achter haar rug was weer dat dikke boosaardige jongetje

„Waarom ik gevangene?" vroeg Zwarte Havik boos

„Hoezo, gevangene?" vroeg Me beduusd En toen wilde ze zorgelijk aan zijn voorhoofd voelen of-ie dan toch koorts had, maar hij duwde haar hand heftig weg en gromde koppig „Waarom ik gevangene" Opeens ging Me een licht op, ze kende Bubbel ook al z'n leven lang „Bubbal kom jij es hier!" „Ik moet net erg noar huiten, Ma " „Hièr Bubbel!" En toen zei Pa, die toch een heel eind van de blokhut af op de ekker bezig wee- „Is dat Bubbel die zo schreeuwt? Sjongejonge ." „Zo," zei Ma, terwijl ze, vuurrood en hijgend van inspanning, Bubbel weer op zijn benen zette an in haar gloeiende hand bliis. „En nou geef je bem onmiddellijk al z'n schieten prikdingen terug en voor straf blijf je bij 'm zitten an je doet alles wat-ie vraegt of anders roep je mij maar" En zich wendend tot de Indiaan „Zo, jongen je weet nu dat je geen gevangens bent, maar een vriend in huis Straks zal Pa je wel vertellen wat er is gebeurd Meer houd je nu heel rustig, hè. Ik ge even m'n werk afmaken, daarna breng ik je een kom lekkere warme soep Dat lust je toch wel?" En bedrijvig dribbelde ze weg

Tussen twee groezelige knuistjes loerden twee roodgewreven natte ogen naar Zwarte Hevik Zwarte Havik keek terug En langzaam, maar nadrukkelijk en vernietigend stak het dikke jongetje zijn tong uit Zwarte Havik moest het even verwerken Toen zei hij, even langzaam en nadrukkelijk en vernietigend „Indiaanse **popoose**, hij noolt schreeuwt als varken' èèèèèeh-èèèèèèh ."

Bubel had geen tijd nodig om dit te verwerken, hij zag meteen sterretjes Ook al zouden ze 'm ik-weetniet-wat-doen, nooit van 'zn leven zou er maar een kik over s'n lippen komen; hij wou maar dat ze 'm meteen afrenselden dan zouden ze het merken! . . Het werd werkelijk buitengewoon gezellig tussen die twee Urenlang lag de een en zet de ander, de enorme Indiaan en het dikke jongetje, elkaar zwijgend en vijg op te nemen Af en toe, als het hem te machtig werd, stak Bubbel de tong uit, deerna maakte de Indiaan op zijn beurt een veelzeggend blèrrend geluid Ze hadden echt hárt voor elkaar

Later, toen Zwarte Hevik al echt opgeknapt was en rechtop mocht zitten, kwam ook Martje af en toe een gezellig babbeltje met hem maken

Zij droeg sinds kort een kippeveer rechtop in haar gele sprietháar, en ze babbelde honderduit „Is det mes scherp?"

„Heel scherp, ken haer mee khieven" — „Wil ik best hebben, Wat zijn dat voor klauwen om je hals?"

„Deze van beer, deze van poeme"

„Wil ik beat hebben Is dat een tomahawk?"

„Tomohewk Kan op 20 meter bergleeuw vellen!"

„Wil ik best hebben' Enzovoort

Intussen zat Bubbel van ellende te sudderen Stel ja voor dat Martje

Hij volgde haar naar buiten en daer gaf hij haar een ganlepige stomp

„Hebberd dat je bant! Als-ie wat wil geven, geeft-ie het aan mij Ik waak over hem, ik zorg voor hem'

„En ik heb z'n leven gered," zei Martje fier Ze konden elkaar wel de ogen uitkrabben

Ook pa en de grote jongens kwamen geregeld met de Indiaan een praatje maken En ofschoon Zwarte Havik een heal hoogbartige an welnig spraakzame jongeling was, kregen zij toch heel wat te horen over de leefwijze en de gewoonten van de Cherokees

Zwarte Havik was de zoon van Flitsend Mes, het hoofd van de Schildpad-clan der berg-Cherokees Hij had altijd de blanken beschouwd als hebzuchtige, brutale Indringers in de jachtvelden zijner voorvaderen, maar van de Mc-Kee's voelde hij, dat zij brave hartelijke zielen waren, die zich als gasten der Cherokees beschouwden en zich er ook naar gedroegen.

Meer niet één keer liet hij iets merken van enige dankbaarheid voor alles wat zij voor hem badden gedaan en nog deden.

Detzelfde was het gevel met zijn stamgenoten Eike dag kwam er een naar hem kijken Die keek niet rond, vroeg niets zei ook niets, hij wisselde enkele keelklanken met de herstellende, slingerde zich den weer op zijn mustang en joeg er zonder boe of ba vandoor

„Niet eens een dankjewel, hé ma," zei Tom misprijzend

Maer ma zei: „Het is een ander soort mensen dan wij, Tom Wij moeten afwachten. Trouwens," voegde zij er streng aan toe, „als we iets doen, moet het nooit gebeuren om er dankjewal voor terug te krijgen"

Zwarte Hevik herwon snel zijn krachten De wond in zijn dijbeen heelde naer wens Toen kwam de dag det hij de McKee's verliet Die ochtend verscheen er een hele stoet jonge Cherokees in volle uitrusting en met medevoering van een extra mustang een sterk, fier beest De hondan, die el die tijd geen moment van de ketting weren geweest, blaften zich schor

„Jemmer dat je weggaat, jongen," zei ma „Ik begon al echt aan je te wrnnen En je bent nog altijd niet in bad geweest, foei Zui je de groeten aan je moeder doen?"

Zwarte Havik liet heer praten Hij legde een hand op pa's borst en zei plechtig „Een zoon verlaat zijn vader" — „Al goed," brome pa, die altijd geen read wist met zijn figuur als ze gek deden. Martje scherrelde rond tussen het roerloos wachtende, zwijgende escorte Zij had inmiddels het aantal kippeveren op heer hoofd vergroot tot zes, zodat zelfs Hannibal, de haan, af en toe verwildarde blikken op haar wierp. Zij zag nu haar laatste kans en tjetterde tegen deze en gene: „Howgh! Ik heb jullie broeder gered. Bisons. Wat een mooia boog Wil ik best hebben Mooie tomahewk — best hebben, moccasins — best hebben, kleuwensnoer — best hebben . . "

Bubbel volgde haer knersetendend Tom wachtte of er nou eindelijk es dankjewel gezegd zou worden Tom wos weg, op jecht. Martin had afscheid genomen van Zwarte Havik en was aan het weck gegaan op de akker, det was zo'n ijskouwe, die deed altijd alleen maar wat er gedaan moest wordan

De Indianen reden weg Niet in gelop — zij reden weardig, stapvoets heen Maer op de heuvel toomde Zwarte Havik zijn paard in, hij hlef zich op an keek om Toen ging zijn erm hoog in de lucht Een hele tijd bleef hij zo, bewegingloos, scherp afgetekend tegen de witbezonde hemel

„Dag jongen," wuifde ma hertelijk terug Zij was de enige

Martje rukte da kippeveren uit haar vlechten

„Gierigerds!" schold zij

Tom ging de honden van de ketting verlossen, ze bibberden en likten zijn handen van dankbaarheid

„Zelfs jullie bedenken" zei hij

Bubbel pakte een mandje en ging me aan de rok trekken „Me, zal ik bessen voor u plukken?"

Me keek hem aan „Voor mij Bubbel?"

„Nou ja, voor een bessentaert "

Zwarte Hevik en zijn Cherokees reden weg uit de Naamloze Vallei, maar jullie voelen natuurlijk wel dat daarult iets moet voortkomen. Een weekje geduld, dan hoor je er van.

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

WILDEN ZIJN BIJGELOVIG. ALS ZE EEN WANDELENDE PAAL ZIEN, ZULLEN ZE VLUCHTEN, EN DAN PAKKEN WE DE VIS. SLIM HE?
HM. EN HOE KOMEN WE AAN VERF?
FLOP!
HIER!
SOP! SOP!
O REGENBOOG, ZO HEMELHOOG, VOL KLEUR EN...
JAJA. HEEL MOOI... PFFFF.
WAT KRIJGEN WE NU?
HOE NU? VERMOEIT MIJN VOORDRACHT U? GAAT HET U TE DIEP?
IK LEG KLEUR IN MIJN DICHTWERK. IK STAPEL KLEURIGE BEELDEN OP ELKAAR OM...

BOE-OE! BOE-OE-OE!!
BOE?
JA.
BOE!
MAG IK WETEN, WAT DEZE ONZIN BEDUIDT?
DAT IS GEEN ONZIN. WE ZIJN EEN TOTEMPAAL, HEEL MACHTIG. LOOP WEG, OF IK EET JE OP!
DWAASHEID! JE BENT HIER NIET ONDER BIJGELOVIGE WILDEN.
HET IS GEEN DWAASHEID! HET IS...EH...HM...
ZEGGEN JULLIE OOK EENS WAT! LAAT MIJ NIET ALLES ALLEEN OPKNAPPEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarvan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.